

عنوان مقاله:

تحلیل و ارزیابی نقش و جایگاه الگوی توسعه پایدار شهری و جلب مشارکت های مردمی

محل انتشار:

پنجمین همایش بین المللی عمران، معماری و شهر سبز پایدار (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

مجید خوش صولت

خلاصه مقاله:

توسعه پایدار که امروزه یکی از موضوعات اصلی مورد بحث محافل توسعه ور برنامه ریزی است، خود، برآیند انگاره های مختلف توسعه است. در عین حال از این مفهوم نیز مانند خورد مفهوم توسعه، برداشت های گوناگونی شده است. نکته مشترک تمامی این انگاره ها پایداری و رسیدن به فرآیندی از توسعه است که بتواند پایا و با دوام باشد. لازمه پایداری تعادل است؛ زیرا یک سیستم نامتعادل، ناپایدار نیز خواهد بود و برعکس. تفاوت در انگاره های مختلف در تعمیم مفهوم تعادل و پایداری است که گروهی به تعادل در رابطه انسان و محیط زیست طبیعی اکتفا می نمایند و گروهی آن را به تمامی شئون زندگی انسانی، یعنی رابطه انسان با محیط و انسان با انسان در جوامع تعمیم می دهند. این توسعه ابعاد گوناگونی دارد که عبارتند از: ابعاد اجتماعی، ابعاد اقتصادی و ابعاد زیست محیطی. پژوهش های اولیه در مورد توسعه پایدار عمدتاً بر مسایل مربوط به محیط زیست و مسایل اقتصادی متمرکز بودند، اما پایداری اجتماعی نیز به تدریج مورد پذیرش قرار گرفته و در دستور کار جوامع پایدار گنجانده شد. از سوی دیگر مشارکت شهروندی نیز از مسایلی است که در چند سال اخیر توجه بیشتری به آن می شود. توجه به مشارکت مردم در اداره امور شهرها چندی است که در ایران به صورت علمی و عملی مطرح گردیده و اقدامات خوبی نیز در این راستا انجام گرفته اما به نظر میرسد این فعالیتها آنچنان که باید نتوانسته مشارکتهای مردمی را به صورت واقعی در اداره امور شهری جذب نماید. با توجه به این موضوع زمانی که شهری دارای مشکلات و نارسایی هایی در چرخه امور خود است و از مشکلات بهداشت شهری، آلودگی های محیطی و آسیب های اجتماعی مختلف و بحران هایی مثل رشد بی رویه شهری، بی هویتی در شکل گیری بافت ها و ساختمان، حاشیه نشینی و مشکلات مربوط به آن رنج می برد، می توان به این نتیجه رسید که جای بهره مندی از مشارکت مردم در برنامه ریزی های شهری خالی است. مدیریت شهری باید ضمن داشتن برنامه برای وضع موجود شهر و فائق آمدن به مشکلات آن با استفاده از جلب مشارکت اجتماعی، برنامه آینده شهر را تدوین کند، مفهوم مشارکت این است که افراد و کل جامعه با تاثیرگذاری مستقیم و غیرمستقیم خود در امور شهری و دیگر موضوعات مرتبط تبدیل به شهروندان فعال شوند. شرکت مردم در امور شهری باعث افزایش عزت نفس، افزایش تعامل اجتماعی، افزایش تجربه و مهارت و تقویت خصلت هایی نظیر خود رهبری، خود مسئولیت پذیری می شود و زمینه را برای تغییر و تحول در جهت تلطیف و پویایی شهر آماده می کند. در جریان هرگونه تصمیم گیری اعم از برنامه ریزی، مدیریت، ارزیابی و یا کنترل چنانچه در طلب و جستجوی شرایطی مطلوب هستیم، باید در راستای ایجاد تعادلی منطقی و واقع بینانه بین مناطق به لحاظ برخورداری از امکانات و خدمات حرکت کنیم. گام اول در جهت چنین حرکتی شناخت وضع موجود و امکانات و محدودیت های آن است.

کلمات کلیدی:

مشارکت مردمی، مدیریت شهری، توسعه پایدار، شهروندان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1270690>

